

JAARGANG 32 | NUMMER 1 | LENTE 2021

Zoogdier

MAGAZINE VAN DE ZOOGDIERVERENIGING
EN NATUURPUNT

Muskusratten
*bestrijden, kan dat
diervriendelijker?*

Wolvenwelpen
*in de
lage landen*

*Witte winter,
witte
hermelijn?*

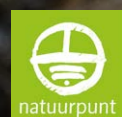

Foto Jan Oosterman

IN MEMORIAM

Jan Oosterman

1933-2021

Na een periode van afnemende gezondheid en kracht is Jan na een kort ziekbed in januari van dit jaar overleden.

Zijn jarenlange betrokkenheid bij het zoogdieronderzoek en met name de dassen rond Bathmen en wijde omgeving, het gebied ten zuiden van de A1, heeft ertoe geleid dat Jan Oosterman in 2019 Vrijwilliger van het jaar werd bij de Zoogdierverseniging Nederland. Een doodgereden zogend vrouwtje was het begin van deze nieuwe passie in 2001. Hij heeft de burcht met jongen opgespoord en daar wekenlang bij het vallen van de avond voedsel voor ze neergezet. De jongen hebben van zijn actie geprofiteerd en het er levend afgebracht. Hij bracht de burchtlocaties in kaart, informeerde betrokken perceeleigenaren over de stand van zaken. Het maakte niet uit of dit boeren, buitenlui, grootgrondbezitters, particulieren, natuurorganisaties of jagers waren. Hij kon met iedereen omgaan, maakte makkelijk contact en was trouw in zijn bezoeken aan de verschillende burchten en zijn verslaglegging daarover. Het aantal burchten groeide gestaag uit tot een kleine dertig stuks. In *Zoogdier jaargang 31-2* is een artikel over zijn werk geplaatst.

Vanaf 2015 werd zijn eenmanswerk samen met hem voortgezet door een werkgroepje. Geleidelijk werd het posten bij burchten omgezet in het plaatsen van wildcamera's. Er werd meer effectief gemonitord, maar de charme van samen stil in het bos zitten met de kijker paraat was grotendeels verleden tijd.

Naast dassen leverden de observaties ook veel andere zoogdierbeelden op. Om er enkele te noemen: boommarter en steenmarter, reeën, hazen, vossen, een enkele wezel. Jan heeft veel beeldmateriaal verzameld en toen het niet meer ging om het bos in te gaan, plaatste hij in zijn achtertuin bijna dagelijks een wildcamera. Dit leverde hem afleiding en voldoening, trots liet hij ons opnames zien van vier egels tegelijkertijd in zijn tuin, die door de pindakaas gelokt waren. Om ook de steenmarter beter in beeld te krijgen en te voorkomen dat de egels al het voer opaten, plaatste hij een hoger paaltje met daar bovenop een lik pindakaas. Het resultaat was een steenmarter volop in beeld en een egel die probeerde in het paaltje te klimmen.

Jan, je hebt goed werk verricht, vanuit een pionierspositie naar langjarig onderzoek. DANK.

Sil Westra, Henk Gietelink, Anja Timmermans